

Biraz Zorlamam Gerek

– Aliyar · 07 Şubat 2012

İçimde o kadar şey var ki artık çıkacak delikleri tıkıyorlar ki hiç biri çıkamıyor. Boğazıma takılıyor hepsi, çıkmalı artık diyorum, ama nasıl çıkarlar bunu bilmiyorum. Bazen karalıyorum bişeyler ama olmuyor yapamıyorum, dökemiyorum istediklerimi. Biliyorum sebebini, sürekli dolmama neden olanları, hiç fırsat vermiyorlar ki arada bir rahatlayayım, dökeyim satırlarımı kağıtlara, döktürmüyorlar, düşünce alemine öyle bir sokuyorlar ki beni, konuşmam güçleşiyor, sözcükler sanki garsondan istemişim gibi ortaya karışık geliyorlar. Menüde sağlıklı bişeyler olmuyor anlayacağın. Aslında duygularım karışsa gördüklerimin tadını alsam, onlardan yemekler yapsam, ya da duyduklarım resimler halinde gözümün önünde belirse onları da tuvale döksem resimler çizsem herbirinden, belki o zaman tamamen boşaltırım içimdekileri dış dünyama.. Olmuyor yapamıyorum. Tıkanıp kalıyorum herseferinde. Hep eksikliğini hissediyorum. Birinin, birşeylerin eksikliğini hissediyorum. Bu kimi zaman bir kadının eksikliği , kimi zaman baba ilgisinin eksikliği , kimi zaman arkadaşlarımın bana değer vermesinin eksikliği oluyor.. Ama bu gece yarısı neden buradayım, neden yazıyorum bilmiyorum. Aslında bir beklentim var benim. Fark edilmek, ilgi görmek, karşılık bulmayı ummak, içimi biyelere dökülebilmek istiyorum hep.. O yüzden buradayım sanırım. Biraz zorlamam gerek..